

BUDAPESTA
13 Fauro st. v.
Dumineca 2 Mart. st. n.

Va esti joia si duminica.
Redactiunea: *Strada*
arborelui verde nr. 12.

Nr. 13.

ANULU XV.
1879.

Prețulu pe unu anu 10 fl.
Pe 1/2 de anu 5 fl. : pe 1/4 de
anu 2 fl. 70 cr.
Pentru Românii 2 galbeni.

Sultaniti'a.

Comedia în 5 acte.

(Urmare.)

Flusturani : Acest'a e amorul celu mai durabilu.
E bine, acuma dupa ce îl scii, te rogu recomanda-mi
unde va o partia buna!

Sultanitia : Dar eu nu pré am cunoscintie. De
diece ani n'am fost în tiéra.

Flusturani : Nu pretindu cá partia ceruta sè fia
din tiéra. Nu-mi pasa ori unde s'ar afla.

Sultanitia : Ori unde? . . . Eu sciu un'a. (La o
parte.) Iéta unu mire pentru prieten'a mea din Amster-
dam care voiesce sè se marite! (Cu voce nalta.) Dar e
caam departe.

Flusturani : Nu-mi pasa de departare. Fia la
Paris, la Londra, la Madridu, la Petersburg sciu la
Camciatea, eu me ducu bucurosu.

Sultanitia : Ea se afla în Amsterdam.

Flusturani : Ah! Amsterdam, Am-
sterdam, tu esti cuibul fericirii mele . . .
Dar cum voiu ajunge acolo?

Sultanitia : Cu mine?

Flusturani : Când?

Sultanitia : Peste câte-va zile.

Flusturani : Câteva zile si eu voiu fi
fericitu! . . . Iérta-me, domnul meu, sè te
îmbragisiez!

Sultanitia : Nu te osteni . . . Îmbragis-
iatura imi face stringere de ânima!

Flusturani : Asiá dara când vom
plecá?

Sultanitia : Te voiu înscieintiá.

Flusturani : Pré bine. Acuma me
ducu, (la o parte) sè facu pe socoté'la acés-
ta o datoria nóua. (Cu voce nalta.) Adio.
adio! (Ese.)

Scen'a X.

Sultanitia si Jonitia.

Jonitia : Coconasiule!

Sultanitia : Ce-i?

Jonitia : Ai ajunsu si dta la bine cá
si ciór'a prinsa 'n paru.

Sultanitia : Cum asiá?

Jonitia : Asiá, cá stapánul meu s'a
superatu pe dta, si acuma e totu focu si

pèrgiolu. Aice ai ispravit'o! Ce-a fost dulce, s'a mân-
catu; ce-a fost verde s'a uscatu.

Sultanitia : Dar dómn'a?

Jonitia : Dómn'a? Fala góla, traista ustóra! Ea
pare mai împacata eu dta. Dar, nu sciu din ce pri-
cina, iérasu s'a certatu eu domnul. S'a mâniatu reu pe
satu si trei zile n'a mâncatu.

Sultanitia : Va sè dica e reu!

Jonitia : Asiá te omenescu, câtu mai cá te punu
cu ochii pe focu.

Sultanitia : Asiá dara e tare reu?

Jonitia : Eu ti-asu svatui, coconasiule, sè te ren-
torci dta în trér'a frantiozéscu, si sè dai pace coconitiei
nóstre, pentru cá eu sil'a o poti lua, dar ti-spinu pe
cinstea mea, cá ea nu te iubesc de fel. Apoi scii dta
dicatórea betrána despre sila? . . . Când vor vré ciobanii
'n strunga, si pe tuapi i potu sè-i mulga; dar în locu de
lapte, or stringe dela dènsii mumaí - sânge.

Elena Zaphiry.

Sultanitia : Îți mulțămesc, moșule, de învețnatura, dar eu nu me duc. Voiu rămâne aici. Zoe trebuie să fie a mea.

Jonitia : Apoi atunci te poți altfel ! Scii dta, cocomasule, că totu sacul își afla petecul, asiă și pentru pricin'a dtale vom găsi atare petec. care să cărpesea ce-i stricatu.

Sultanitia : Ce ?

Jonitia : Nu însedar me chiama Jonitia. Apoi scii dicitorea, că : „Ast'a moșiu Juonu o scie, pe elu să-l chiamamu se via, c'a fost odata la mori, și în tîrgu de două ori.” Apoi să ti-o spunu dara !

Sultanitia : Te ascultu.

Jonitia : Este în cas'a asta o servitóre tinera, de o chiama Saft'a. Ea îți poate strică multu, pentru că si c'od'a securii face reu padurii, — dar îți poți si folosi multu, pentru că eu peșcele micu se prinde peșcele mare. D'eca vei câștigă pe Saft'a pe sém'a dtale, ea va vorbi cu dómnia, dómnia cu domnul, și atunci lucrul dtale va fi că ispravitu.

Sultanitia : Bine d'ici.

Jonitia : E lesne a d'ice la lucrul gat'a că e bine, dar a fost greu a-l nimeri. E lesne a găsi prescur'a în biserică, d'eca o slugesce pop'a.

Sultanitia : (La o parte.) Va să d'ica, trebuie să întaritu si pe Saft'a în contra mea, d'eca vreu să reusescu.

Jonitia : Léta vine coconit'a Zoe. Eu me duc ! (Ese.)

Scen'a XI.

Sultanitia si Zoe.

Sultanitia : (La o parte.) Nimicu nu disgesta fețele mai multu, decâtu d'eca vedu, că jumele e neghiobu, neisteti. Am să me portu dara si eu asiă, că si d'ens'a să me urésca si mai tare.

Zoe : (La o parte.) Ah acest'a e Octavianu ! A sositu dara si acestu momentu tristu pentru mine ! (Pausa.) Inse ce omu curiosu e acest'a ! Me vede, că s'um aici si totusi nu graesce nici unu cuvîntu. E bine, nici eu nu voiu vorbi. O să vedemu pâna când va dură tacerea acest'a ? ! (Tacere.)

Sultanitia : Hm, hm ! (tusiesce.) Nu me aude ! Hm, hm ! (ierasi tusiesce.)

Zoe : (La o parte.) Cum tusiesce, că să-l audiu ! Apoi tusiesce numai, tusiesce ! Eu nu te audiu.

Sultanitia : (Dobóra o cutia de pe m'esa.) Hm !

Zoe : (Spariata.) Ce e ast'a ? C'ine a doboritu cuti'a ?

Sultanitia : (Confusa.) Eu . . . eu . . . eu n'am doborit'o !

Zoe : Ce fel ? Si dta esti în odaia ? Cugetam că s'um singura.

Sultanitia : Ba.

Zoe : Si cu cine am onóre a vorbi ?

Sultanitia : Eu . . . eu . . . eu ? Mi-e rușine să-ti spunu.

Zoe : Dar spune-mi !

Sultanitia : Eu s'um mirele dtale. (Își întorcea față în jos.)

Zoe : Al meu ?

Sultanitia : Da ! Asiă mi-a spusu tat'a !

Zoe : E bine, domnul meu, me bucuru !

Sultanitia : (Cu s'ielă.) Si eu me bucuru.

Zoe : (Dupa pauza.) Si ce noutate ni-ai adusu de la Paris ?

(Va urmă.)

IOSIFU VULCANU.

Umbrele Legionarilor.

Când nóptea iesu pe luna p'aceste vâi întinse,
Ce că întrunu brâu giganticu s'unt strînsu si fucise,
De valul lui Traianu.

Resaru că printr'unu farmecu unu siru imensu de umbra,
Cu ochii mari si negrii umpluti de flacari sumbre,
Cu vechiul tipu Romanu

Nalucii din alte vécuri cu mari si late spete,
Cu musculóse brație si onduloșe plete.

Ce fâlfaiescu în vîntu ! . . .

Giganti ce de-aru fi astadi, sub ale lor picitóre,
Noi amu simți paméntul că mișca, si oróre !
S'ar prevali în chaos acestu slabitu paméntu !

Si-acele mii de umbre zarindu-me pe vale,
Își facu semne 'ntre ele si me privescu cu jale
Vedîndu-me-asiă micu.

Si când voiu să m'apropiu si să le spunu, urmasie
Că noi le sântemu astadi, se 'ntoreu si-apoi, trufasie,
În limb'a fără sunetu aceste vorbe-mi d'icu :

„Tu, urmasiul nostru, tu ?
Tu a umbrei nóstre umbra,
Tu unu punctu în nóptea sumbra,
Tu, urmasiul nostru, tu ?

Poti tu 'nceai responde, tu,
De ne esti urmasiul nóue.
Să crâpi muchi'a asta 'n două
Cu piciorul ce-l ai tu ?

Poti tu 'nceai responde tu,
Steiu-acestu de piétra tare
Să-l azvêrli din munte 'n mare,
Poti tu 'nceai responde tu ?”

Si lungul șiru de umbre în giuru-mi se 'nvêrtesce,
Si când pe ceriuri lun'a în d'iori de d'î albesce.

Nalucile disparu ;

Si-atuncea, cu mândria, mai mare de câtu ele
Me vedu, si treieru d'eluri si rîpe si valcele,
C'aci énsu-mi s'unt o umbra din vécul legendaru !

(Cernavoda, 1878, (Dobrogiă.) AL. A. MACEDONSKI.

Maritata si totusi fara barbatu.

— Romanu americanu, de Mrs. May Agnes Fleming. —
(Urmare.)

Capitulul IX.

În ajunul Craciunului.

În chilfa misera de pe strad'a posomorita lângă termu s'iedea o femeia palida si uscata lângă caminu. Ea era Alice, atâtu de straformata, încâtu nici muma ei nu o ar mai fi pututu emóșce. Ori ce urme de jumeție si frumsetie disparura, ea era atâtu de miserabila si nefericita, că bime alt'a în Londra.

Era în preser'a ajunului si fórte rece. Alice s'a învelitu în unu șialu si s'iedea la focu. Hainele ei usióre, cari li-a luat u cu sine de acasa, nu o puteau scuti în acestu anutimpu.

— Septemvre — numai patru luni scurte. Îndura-te Dómne ! Ce eternitate de miseria si ticaloșia !

Ea nu sciea cum a venitu acasa în acea nópte din strad'a St. James. Dupa o d'î de ametiře durerósa își veni la sine, si-si aduse aminte că a suit'o cineva în o birja.

Ea nu eră socia lui Emil, eră acea depravată, ce o credeau în Speckhaven, și Emil voiesce să-si ieie de socia pe Paulina.

Ea nu mai simți nici o durere consumătoare în ânim'a sa. În unu ôre-care stadiu durerea înceta a se mai numi durere, și dênș'a a ajunsu acelu punctu. Durerea și dorirea și speranția disparura din peptul ei: ea voiea numai să mai scape pe Paulina de o astfel de sorte, și apoi — să mōra.

Cu astfel de cugete se ocupă ea sediându la caminu.

Când s'era se ivi, usra de odata se deschise și Lordul Montalien intră.

Alice nu-l așteptă să-l mai vedea.

— Emil! — strigă ea.

— Da, Alice, al teu Emil, carele a venitu să te rōge să-l ierti pentru ceea ce a greșitu, pentru acele cuvinte aspre și crude ce ti li-a dîsu odinioara.

— Nu aveai trebuința, — respunse ea mai fira tonu, — eu nu sîm socia ta, și mi-ar mai fi placutu să nu fi venitu. Voiescu să vedu înca numai pe Paulina și apoi — să moru.

— Si pentru ce voiesci să vedi pe Paulina?

— Spre a o scapă de tine. Serman'a Polly, ea eră odinioara atātu de voiōsa și placuta; ar fi unu pecatu mare să-i frângi și ânim'a ei. A mea e înfrânta, dar nu-mi pasa.

Ea pronunția aceste totu în acelu tonu înfrântu, cu o apatia neconsolabila.

— Eu, Emil, nu am multe zile de a mai trai, înse acele sînt de ajunsu spre a află pe Paulina. Ea me va compatimi, pentru că m'a iubit. Noi am fost cele mai frumoșe în Speckhaven. — cugetă numai, Emil, și ce ar dice acum ômenii să me vedea?

Ea rise — unu risu fioros, ce ar fi închiegatu sângele auditorului.

Elu se apropiă de ea și o privi seriosu. Ôre suterintrele ei a nebunit'o?

— Voiescu să-i spunu, — continuă ea în acelu tonu sioptitoru, — că nu sîm socia ta; și să spuna și parintilor mei dupa mōrtea mea, pōte că ei me vor iertă atunci. Nu am fost nebuna și nu-mi este frica de mōrte, ea-mi va aduce odibna — oh, odibna!

Ea oftă adâncu și-si rezimă capul pe mâni.

— Pentru ce mi-ai facutu tu acesta, Emil, — esclama ea deodata privindu-l cu o durere nespusa, — eu te-am iubit, m'am încredutu în tine și credeam, că sîm socia ta.

— Acea si esti, — rise elu, — nu te însieli; nu crede ceea ce a deunadi ti-am spusu în mânia? Tu esti socia mea, și deca voiesci, eu ônsu-mi te voiu conduce la Miss Lisle.

Ea se sculă, resuffarea ei eră repede și grea.

— Pentru Ddieu, Emil, nu me mai însielă și acum!

— Eu nu te însielu, tu esti socia mea și înca mâne vei parasî acest'a locuintia miserabila. La deminția voiu veni dupa tine și te voiu conduce mai ântâiu la Paulina Lisle, și dupa aceea la Montalien Priory, unde vei petrece în fericire serbatorile.

Ea pași unu pasiu înainte, se legănă și cadu în brațiile lui, atātu de palida și rece și nemîșcavera, încātu elu credu, că iritațiunea momentana a omorit'o. Elu o puse cu înfiorare pe sofa.

— Reculege-te, Alice, și spune-mi poti să fii gata la 8 ôre deminția?

— Deca voiesci Emil, oh Ddieu să te binecuvinte! Si eu cugetam că nu te voiu mai vedé, tu scumpul meu!

Ea se încredu în elu de nou necondiționatu. Acest'a putea fi o slabiciune în ea; înse ôre nu sînt și alte femei întiepte astfel, deca iubesc? Alice nu eră nici corporalmente nici spiritualmente tare, și elu eră unic'a ei speranția, unic'a ei fericire.

Deca odata valurile mării voiescu să ne cutropesca, pōte atunci lumea să ne mustre, căci cautămu a ne prinde și de unu paiu?

— Si acum eu trebuie să mergu. Alice: ieta îți dau bani să platesci pe stapân'a casei, spune-i că tu mergi cu barbatul teu la tiēra, și fii gata deminția la 8 ôre.

Elu o parasî iute și Alice îngunuchia și multumă lui Ddieu, că a salvat'o cu îndurare de durerile cumplite. Ea se rogă și pentru Emil, că Ddieu să-i ajute și să-l binecuvinte. Ôre rugățiunea ei inocenta nu-i va îngreună sufletul.

Diu'a acea sosi — diu'a ajutorului de Craciunu. Mii de ômeni se salutau în orasiul celu mare cu salutarea îndatinata, dintre toti înse pōte că nimene nu se simțea atātu de fericitu, că acea fiintia, care la ferest'a locuintei posomorite așteptă sosirea idolului ei.

Afara ningea fōrte, vântul suffă rece și Alice eră fōrte usioru îmbracata.

Stapân'a casei i amintă acea, Alice înse surise blându.

— Nu voiu înghiatiă, Mrs Young, și în curēndu nu voiu mai suferi frigu și dureri și singuritate.

Serman'a Alice, ea pronunția unu cuvēntu profeticu.

O trasura cu unu calu se oprî lângă pōrta și în ea siedeă Emil travestitu.

— Remăni sănētōsa, Mrs Young, înca odata îți multumescu pentru binefacerile dtale.

Ea plecă iute și dupa câteva minute disparura în neua ce cadea atātu de desu.

Lordul Montalien nu vorbi nici unu cuvēntu, neua ce cadea atātu de repede i impedecă ori ce petrecere; turnurile metropolei annunciara ôra a 8, când ei parasira tiernul. Trecura unu podu și afara peste unu campu lângă Battersea, unu locu pustiu și singuraticu.

— Cobori, — dîse Lordul Montalien stându deodata, — e ceva reu calului.

Elu i întinse mân'a și i ajută să se cobōre. În apropiare erau niște movili de molasu și caramidi vechi.

— Vino din acest'a vijeliă, colo este unu locu de asilu.

Elu se para a cunōsce acelu locu și conduse pe Alice în unu fel de peștere, acarei intrare eră mai astupata de molu și caramidi sparte.

Pe Alice o cuprinse o frica nespusa.

— Eu nu intru, Emil, pentru Ddieu, ce ai tu de cugetu?

— Să te omoru! — si nainte de a puté ea dice ceva, urmă o pocnitura, și Alice cadu la picioarele lui.

O pauza.

Urmă îndata mōrtea? Nu, cu ultimele ei puteri caută să se redice și cuprinse genunchii lui.

— O Emil — Emil! — respiră ea și amōrea vechia se ogindă în ochii ei înfrânti, — tu m'ai omoritu — si eu — te-am iubit — atâta! Oh! Ddieule — îndura-te spre mine — si ierta —

Ea cadu înderetu — unu cadavru.

Elu trase acelu cadavru în fundul peșterei și astupă intrarea cu caramidi.

(Va urmă.)

Calindarul săptămânei.

Dumin.	18	2	F. 1 aj. ortodoxiei, s. p. Leon R.
Luni	19	3	ss. ap. Archiep. Filimon, c. ma Filoția.
Marti	20	4	cc. pp. Leon Cataniei, Visarion.
Mercuri	21	5	c. p. Timoteiu, s. p. Eustațiu.
Joi	22	6	afl. rel. mm. d. Eugenia, c. p. Atanas.
Vineri	23	7	s. st. m. Policarp, c. p. Antioc.
Samb.	24	8	aflarea capului s. Ioan Botezatorul.

Elena Zaphiry.

Serata literaria si musicala a tinerimei române din Budapesta, precum dăseram, are să formeze unu punctu interesant în istoria artii noastre musicale. Căci într'ens'a s'au ivitu pentru prima-ora în publicitatea româna două talente noue, dintr'ens'a au eșitu în lumea artistica româna două june artiste române.

Un'a pianista, alt'a cântăreția, domnișorele Elena Zaphiry si Melania Ioanovicu, ambele se afla înca numai la începutul carierei lor artistice, dar studiile si talentul cu cari dăsele facu acestu începutu, ne autorisăza a spera unu viitoru frumosu.

Sub impresiunea acestei sperantii, venim înca de acuma să le întroducemu prin mic'a noastră „Familia“ în marea familia româna.

De asta-data publicăm portretul domnișorei Elena Zaphiry. Să-i facemu si biografia? Dar ce biografia pôte să aiba o juna copila abia trecuta de 16 ani? Cu toate aceste să însemnăm câteva schiție!

Jun'a noastră artista s'a nascutu la Serenciu lângă Tociu în Ungaria, la 1862. Parintele seu, angloiatu la căile ferate, este românu macedonianu, ier mama-sa româna din Banatu. Unu unchiu al ei, dl Popovicu, sicfu al stațiunii calei ferate Marcheg, este inventatorul „glorinei“ (cale ferata mobila,) pentru care a si fost distinsu; unu altu unchiu, dupa numă, dl Popescu, e colonel în Orșiova. Astfel, pe terenul militar, tehnicu si al artei, acăsta familia a datu națiunii noastre niște puteri demne de respectu.

Talentul seu musicalu s'a manifestatu înca în fragedele sale tineretie, si deja în etate de 10 ani atrase atențiunea unui artistu caletoru. La 1873 parinti ei se mutara la Budapesta, unde apoi i se oferu ocaziune spre a-si dezvoltă talentul.

La 1874 încep să ieie lecțiuni private dela Sipos, mai apoi întră în academi'a musicala a acestuia, si că elev'a lui Sipos jucă pentru prima-ora în publicitate într'o „matinée“, arangiata de profesorul seu în sala redutei.

Cu asta ocaziune o audă Liszt, si recunoscându la momentu talentul ei, mai târziu o primă de eleva, o distincțiune acăsta, care numai celor mai escelente talente musicale se admite.

Si de atunce dsior'a Zaphiry e elev'a lui Liszt în academi'a musicala a țerii, al carei directoru este „regele pianului.“ De trei ani face studie teoretice, si de doi practice.

Dar să mai adaugemu, că jun'a noastră artista este totu-odata o favorita eleva a maestrului. Acăsta s'a probatu si la serata tinerimei române, prin venirea lui Liszt s'o asculte. Si Liszt nu numai a venit s'o asculte, dar a si aplaudat'o, ier la fine i-a dăsu:

— Fie'ca mea, ai facutu multa onore Românilor!

Să o aplaudăm si noi, dorindu-i că frumós'a-i cariera să fie încununata de flori, că astfel să faca „multa onore Românilor!“

I. H.

Carnevalul în Brasiovu.

— Balul reuniunii femeilor române. — Balul reuniunii de gimnastica si cântări — Petrecerea sodalilor români. —

— 24 fauru st. n.

Fiindu convinsu, că voiți face o mica placere cetitorilor si cetitôrelor stimabilului dstre diar deca voiți raportă ceva despre balul reuniunii femeilor române din Brasiovu ce s'a tînutu în 9/21 fauru, vînu a ve transmite aceste șire.

De si au trecut de atunci mai multe zile, totusi în fantasia mea o să-mi imaginezu că scriu chiar din diu'a seu mai bine dăsu din noptea de balu.

Pe la 9 ore intrăiu si eu în sala balului dela oteul „Nr. 1.“ Aruncu privirile mele în giurul salei si vedu că abia sînt câteva dame si barbati.

— Ce feliu! imi imaginezu eu. — Ore atâte familie de români căte se afla în Brasiovu să nu particepe ele la acestu balu cu totu zelul care le împune dator'ia de buni patrioti?

Dar cu încetul temerile mele încetu a se mai micșoră pușinu. Pe la 9¹/₂ sala are cu totul altu aspectu. Matrôncle ocupa canapelele. Dame, domnișore si cavaleri se preumbla prin sala, așteptându cu nerăbdare să se începa dantiul. Banda militara începe a întonă o hora. Micu cu mare, fineru si bețrănu, se iau de mână si începu a jucă hora, care îți causă o multă-mire nespusa, vedîndu cu căta grația si eleganta sînt însoțite mișcările jucatorilor.

Nu este jocu mai frumosu si mai originalu românescu decătu hora. Dar numai atunci este hora la culmea frumsetiei deca se joca precisu, si eu asiu pune-o la anim'a ori caruia românu să se silăscă cătu mai multu să se întroducă în salónele noastre. Dar misiunea acăsta se cuvine să o aiba mai cu sîma tinerii nostri, căci dela ei se cere să arangeze petrecerile si să animeze jocurile naționale.

Pardonati-mi, amabile cetitôre, că m'am abatutu pușinu dela obiectu! Vedu si eu cu mare parere de reu, că ve punu pacient'ia pe proba de nu spunu mai iute numele si toaletele damelor. Trebuie să facu o revista mai eu de ameruntul.

Toaletele sînt cu gustu arangiata si nu au escedatu cu luscul precum eră din nefericire în alti ani.

Dóm'n'a Elena George Joanu, presiedint'a reuniunii, haina négra de catifea simpla; dóm'n'a S. Murasianu, cu fiica sa domnișor'a Sebast'ia, haina alba de metasa cu rose albe; dóm'n'a Maria de Pruncu, haina de faille cafenia, cu fic'a sa domnișor'a Salunt'ia, haina alba de metasa, garnisita cu faille albastru si flori; dóm'n'a E. Densusianu, haina albastru de faille, cu verisior'a sa domnișor'a Octavia Moroianu, haina galbina de tarlatan cu ghirlande verdi; dóm'n'a Z. Ienciovicu, haina éru de faille, garnisita cu catifea bordeaux; dóm'n'a Z. Popp haina bleu marin de faille garnisita cu flori; dóm'n'a A. Filipescu, haina albastru de faille; dóm'n'a E. Sotiru, haina de faille negru, cu fic'a sa Eugenia, haina albastru de atlas cu gazir albastru si flori; dóm'n'a C. Pușcariu, haina alba de cașmir, garnisita cu catifea négra si dantele; dóm'n'a M. Safrano, haina alba de faille cu pene si atlas albu si flori; domnișor'a S. Ciureu, haina verde; domnișor'a Datu, haina albastru de faille; domnișor'a Popazu,

haina alba de metasa cu gazir de metasa si pantlice rosie; domn'a M. Radovicu, haina de faille gris cu ghirlande de frumdie; domn'a G. Arhimandrescu, haina de faille bordeaux, garnisita cu dantele albe; domnisiór'a Platsco, haina rosa de atlas cu flori; domn'a E. Gartner, haina albastra de barege.

Si de asta-data câte-va dómne si domnisióre purtau costumul naționalu, ce le stá fórte bine: domn'a P. Popp, domn'a A. Dusoin, si domnisiórele C. Teelo, M. Baiulescu, C. Nicolau si E. Georgiu.

De si balul nu a fost asá bine cercetatú cá în alti ani, dara petrecerea a fost cátu se póte de animata. „Roman'a“ firesce cá nu a lipsitu din program'a dantiiului si a fost bine jucata. Dar precum tóte si-au unu finitu, asá simțiramu si noi cá órele înaintéza si nu mai este multu pâna la ziua. Astfel ne despartiramu unii de altii, dicéandu-ne: La vedere la balul urmatóru!

Reuniunea de gimnastica si cântári a datu cu o septemâna mai târziu iéra unu calico-balú, care a fost fórte bine cercetatú; vr'o patru sute de persóne luara parte.

Petrecerea a fost cordiala, si a duratu pâna de minéti'a.

Nu voiescu sê încheiú corespundint'a mea pâna nu voiú face amintire de ultim'a nóstra petrecere naționala în carnavalul acesta.

Pentru prima óra sodalii români din Brașóivu au arangiatu o petrecere cu producțiune si dansu.

Acésta petrecere s'a datu totu în sal'a otelului „Nr. 1.“ Dupa ce tíni unu sodalu o vorbire apelându *la spriginul publicului* pentru înaintarea acéstei societáti, se esecutara dupa programa urmatórele piese:

1) „Balcescu murindu“ de corul sodalilor; 2) „Sergentul“, de Alecsandri, declamațiune de unu sodalu; 3) „Mei ciobanc, mei!“ — cântecu naționalu solo de unu sodalu cu acompaniarea pe piano; 4) „Gint'a latina“, cântata de corul sodalilor. Producțiunea se finí cu „Hor'a dela Grivitia“, totu de corul sodalilor esecutata.

Tóte piesele au fost bine esecutate, dar corul a placutu mai multu publicului.

Dupa producțiune multiemi unu sodalu prin o scurta vorbire publicului ce venise la acésta petrecere.

Cu parere de ren trebuie sê spunu, cá multi nu au participatu. Mai cu séma multe dame au stralucitu prin absentia lor. Speru, cá cu alta ocașiune vor întimpiná o asemenea întreprindere cu mai multa caldura. Ceca ce se cere sê o facemu pentru înaintarea industriasiilor români!

R . . .

Rossi la Bucuresci.

— 10/22 febr.

Ernesto Rossi, marele tragedianu italianu, se afla la noi. Elu a si jucatu de câte-va ori, facéandu-ni niște seri neuitate. Entusiasmul e mare. Lumea tóta vorbesece despre succesele acéstu erou al scenei.

Ar fi unu lucru cu totul de prisosu sê vinu a constata mai pe largu acéste succese, analisându jocul acéstu mare maestru. În locu de acésta însc voiú însemná niște mici anecdote. Ele totu-odata caracteriséza conversațiunea de acuma din salónele nóstre.

Avantagiul de frunte al lui Rossi e naturalitatea sa. Elu a ajunsu în arte acea culme înalta a naturalului, încátu pare cá nu vedi înaintea-ti unu comediantu.

Astfel se povestese, cá jucându elu în Palermo pe Othello, în adevéru a sugrumatu pe Desdemona; iér în Florentia, dupa o represintațiune de Hamlet, câteva septemâni în adevéru a fost cam nebulu.

Este cunoscutu si aceea, cá renumita artista Sgra Tréncasténcarini, când ea jucá pe Ofelia si Hamlet-Rossi i strigá: „Du-te în claustru!“ în scurtu tímpu în adevéru îmbracă velul castitáti.

Tóte acéste probéza ce mare influentia au cuvintele lui Rossi chiar si asupra acéloro cari jóca cu dénsul!

În Viena, unde maestrul a debutatu înainte cu cátiua ani, într'atáta a încântatu pe o dama de posițiune înalta, încátu déns'a a decisu, cá sê nu mai mânce decátu salami de Verona.

De atunce déns'a nici n'a mai mâncatu nici odata altu soin de salami.

Pe când Rossi încheiá odata debutul seu la Londra, rentorcéandu-se dela teatru la domiciliul seu pe unu tramway, i s'a furatu orologiul, unu capu-de-opera ce l'a capetatu dela Victor Emanuil.

Rossi întru atáta se superá, încátu numai decátu voiú sê paraséca Londra.

Dupa ce înse întémplarea acést'a se publicá si prin žiuarie, elu primí a dóu'a ži pe posta anonimú o duzina de orológe, între ele si pe al seu.

Mai multi pungasi, cari în žiu'a aceea furara orológe, erau de acea parere, cá fia-care a furatu pe al lui Rossi, si fia-care mai bucurosi a renunciatu la orologiul furatu, decátu sê nu mai védia pe Rossi pe scena.

Se scóie, cá francesii nu pré învétia limbi stráine, si astfel maestrul de limba în Paris stau sê móra de fóme.

Dar sórtea lor s'a schimbatu îndata-ce Rossi a jucatu de câte-va ori italianesce acolo, cáci multi francesi au începutu sê învétie limb'a italiana.

În scurtu tímpu apoi maestrul de limba italiana devenira milionari, si tramisera lui Rossi o adresa de multiamita.

Piu IX a fost unu mare stimatoru al lui Rossi. Acést'a trebuiú sê mérga adeseori în vaticanu cá sê declameze înainte papei câteva scene.

Odata, când Rossi recitá chiar pe Kean de Dumas, pap'a într'atát'a se entusiasma, încátu îl îmbráçisá, dicéandu-i acéste vorbe de mare importantia:

— Fà-te preotu, fiul meu, si eu numai decátu te voiú numí cardinalu, cáci déca în sfirșitu sîm condamnatu sê am în žiuru de mine niște comediantu, celu puçinu sê nu fiu silitu a vedé niște mesteri-strica, ci unu adevératu artistu.

BARBU.

Cronic'a lunei.

Diet'a a continuatu desbaterile asupra budgetului, dar acéste n'au pré avutu mominte mai interesante; nou s'a žisu puçinu, si dintre oratorii mai de frunte numai cátiua întrara în aren'a luptei. Dintre deputatii români nici unu n'a luatú cuvântul. În fine, dupa ce

mai mulți ensi renunțarea la cuvântu, desbaterea generală se încheie joi la 27 febr.

În camerăa României s'a votatu unu proiectu de lege prin care se autorisă guvernul a întrebuintă 60,000 lei — iar nu 40,000 cum ceruse — dându-i cu împrumutare țieranilor fără mijloce din Dobrogea.

Cînm'a, dăca putem s' dăm crediementu însciintărilor oficiale rusesci, începe a scadé. Comisiunea internațională sanitară, care merge la Astrahan, s'a împartitu în trei părți: un'a va visită districtul Wetlianka, a două localitățile situate pe țiermul dreptu al riului Volga, si a treia va visită pe cele situate pe țiermul stîngu. Toti delegatii se vor întelni la Zamjanoff Boja, unde vor stă diece zile că s' se facă observațiuni.

Calatorii cari vinu din Bulgaria nu vor fi lasati s' între pe teritoriul austro-ungaru, de cătu numai dăca vor puté probá că au petrecutu cele din urma 20 de zile în districte nebanțute de epidemia.

Di dr. Z. Petrescu, delegatul român în comisiunea internațională sanitară, tramite din Zarizin urmatorea depesă: „Astadi, 8 febr., comisiunea prezentata comitelui Melicoff, care declară luare urmatorele mesuri sanitare: întăiul cordonu sanitaru înconjurându întregu guvernământul Astrahan; al doile izolându tôte satele de pe malul stîngu si dreptu al Volgoi; al treile izolându fia-care satu visitatu de epidemia. Doue carantine de căte diece zile, stabile la intrarea prin Astrahan si la esirea prin Zarizin. Dsa declară, că dela 28 jan. nu esista nici unu casu în totu guvernământul Astrahan, si dăca, dupa 40 de zile, nu se va ivi nici unu casu în aceste sate, se vor desfiintă cordonele speciale, lasându-se numai cordonul generalu si carantinele.

Adunarea notabililor bulgari s'a deschisu la Ternoza în 11 23 febr. Tota populațiunea a fost în serbatore, tôte casele înfrumsetate. Principele Donducof-Corzacof a pronunțiatu unu discursu fôrte multu aplandatu. Membrii comisiunii europene pentru Bulgaria au asistatu la ceremoniăa deschiderii. Adunarea a mersu apoi la catedrala, unde s'a tînutu unu serviciu religiosu, si dupa acest'a unu banchetu.

În tôte bisericile Rumeliei orientale s'a tînutu la 11 23 febr. rugaciuni, spre a cere ajutorul lui Dumnezeu, că totu poporul bulgaru s' se unesca sub același guvern liberu si autonomu.

Maioritatea notabililor bulgari, chiamati a alege pe Domnul Bulgariei, se dice că e otarita a-si da voturile pentru senatorul muntenegreanu Bozo Petrovici, care a primitu candidatur'a.

Statutul organicu bulgaru, aprobatu de imperatul Rusici, si împartitu deputatilor, contine între altele: libertatea întrunirilor si libertatea presei; naționalitatea bulgara apartine de dreptu tuturor acelora cari sînt nascuti în Bulgaria; tôte funcțiunile publice vor trebui a fi ocupate de bulgari.

Marquisul Pepoli a tînutu în senatul Italiei unu discursu fôrte simpaticu Românilor. Din incidentul acesta, mai mulți deputati dela Bucuresci l'au felicitatu prin telegrafu.

Poporațiunea Dobrogei. Constatările guvernului român despre populațiunea Dobrogei, dau urmatorele cifre: Români 24,314; Bulgari 19,479; straini diferiti 13,936; Musulmani 59,003. Totalu 116,732.

Budgetul Dobrogei, pe anul 1879 înfașisieza la venituri sum'a de lei 3.250,000 si la cheltueli lei 3.115,512 bani 84, încheiându-se cu unu escedentu de lei 134,487 bani 16.

În camerăa Italiei, ministrul-presiedinte Depretis, a pronunțiatu niște cuvinte fôrte favorabile României. Elu a disu, că Româniă a devenitu independentu de faptu din momentul când a încetatu de-a fi tributara a Turciei si că a binemeritatu independențiă sa prin vitejiă si întiepeșunea sa. „Româniă este coloniăa noastră din oriunte, adause elu, *poporul român este carne din carnea noastră, sange din sangele nostru!*”

Depretis a declarat în senatu, că Italia va recunoscé independențiă României, numai dupa ce acest'a si-a schimbatu constituțiunea. În acest'a privințiă Italia e silita s' se fie în acordu cu cele alte puteri.

Pap'a si Prusia. Capul supremu al catolicismului si cancelarul imperiului germanu, inimicu cunoscutu al catolicilor, își cam facu curte de căteva vreme. Interesele în contra amenintărilor socialisti i apropiă si au începutu tractări de pace.

Episcopul grecu dela Adrianopole a muritu în urma maltratărilor ce suferise dela o banda de Bulgari.

Marseiles'a. Ministrul de resboin al Franciei a declarat în camerăa dela Versailles, că elu va aplică decretul în ceea ce privesce recunoscerea „Marseilesei” că cântu naționalu.

Ce sunt Zulusii. Precum se șefé, englesii o pătira reu în Africa cu Zulusii, căci acest'a i batura grozavu. Este dara interesantu s' șcimă, cu felu de poporu sînt Zulusii? Vom respunde pe scurtu: Zulusii sînt unu poporu resboimicu. Obligațiunea serviciului militaru în acea țiera duréza dela 20—60 ani. Mai este si unu fel de garda juma, unde trebue s' între toti coppii de 14—15 ani. Resboimicii nu se potu însurá. Regele lor e fôrte absolutu.

Literatura si arti

Di Al. A. Macedonschi, așara de poesiăa din nr. presinte, ni-a tramisu din Dobrogea si doue poeme publicate de dsa la Bucuresci înca în anul trecut. Un'a e întitulata: „Ithalo”, în care se cânta amorul unui june italianu; si alt'a „Parizina”, cunoscut'a poema a lui lord Byron, în traducere româna. Cu asta ocașiune avem s' coregemu gresiel'a vîrita în revista noastră din nr. 98 din anul trecut, unde s'a disu că „Ithalo” e traducere, pe când aceea e originala.

Di dr. Augustinu Lauranu, profesoru si catechetu la preparandiăa româna din Oradea-mare, publica invitare de prenumerațiune la opul întitulatu: „Crescerea poporala” prelucrata dupa Ignatiu Bărany. Pretiul 1 fl. 70, legatu cu 25, 40, 70 cr. mai multu. Va eși în 15 aprile.

Tabloul Sântul Jerom, care se furase din catedral'a din Toledo, s'a gasitu la unu negutiatoru din Madridu. S'a arestatu siese persone si s'a începutu înștiințarea lor.

Carti nône: **Di Titu Budu** în Gherla publica invitare de prenumerațiune la opul seu: „Vietiăa précuratei vergure Maria”, pretiul 65 cr. — „Oglind'a tineretiei”, în limb'a româna, ilustrata cu 13 gravuri xilografice, Bucuresci.

Diuarie nône: „Progresul medical român”, va eși odată pe septemăna la Bucuresci, sub direcțiunea dlor dr. Vladescu si Habudianu. — „Mesageru de Braila”, diuaru politicu, Braila. — „Jurnalul Societății știintiaru medicale”, Bucuresci, nuple unu golu în diuaristic'a româna. — „Ecolu Trierii”, diuaru politicu poporalu, apare în tôte zilele la Bucuresci.

Biserica si scola.

4 **Caus'a introducerii limbii unghurese** în toate scolile din țiera, si pasii facuti de arhierii români la Viena, se comentéza cu multa iritatieune de către diuarnistic'a unghurese, facéndu-se barbatilor nostri insulele cele mai grosolane. E bine, fra-i de bine! Nu ne superam. Tonul acesta va contribui, că între noi Români contielegerea pentru aperiarea limbii noastre se fia si mai mare. Impregiurarea, că conducatorii ambelor confessiuni au lucratu în armonia, ni dà garantia în privint'a acést'a. Despre audientia deputatiunii gr. or. s'a scrisu multu, căci aceea a fost publica; înse capii confessiunii gr. c. au fost primiti în audientia privata. Informatiunile noastre ni spunu, că si acestia — primiti înca înainte de deputatiunea gr. or. — au descoperitu tronului temerile natiunii române, si monareul li-a datu unu respunsu plinu de iubire pentru popórele sale; apoi, veniandu la Budapesta, au conferitu timpu de câte-va óre cu ministrul de culte.

✕ **Episcopul din Oradea-mare** se va denumi cătu mai curéndu. Precum sântemu înformati, împartesirea noastră din urma în privint'a acést'a a fost esecta, si astfel Pr. Ssa episcopul din Gherla, Mihail Pavel, se va translocá la Oradea-mare. Guvernul a decisu deja acést'a, si acuma caus'a se afla la Roma.

✕ **Testamentul episcopului Szilágyi**, în fine a trecutú priv' toate forurile judecatoréscé. Septemân'a trecuta s'avadusu sentint'a din urma. Conformu acestéa, dreptul de mostenire al fiscului s'a statotitu. Elu va primi a trei'a parte, o parte va fi a némurilor, si a trei'a a dioceséi.

✕ **Invetiamentul în Dobrogea**. Deschidera solennu a scólei din Chiustengea s'a facutu în septemân'a trecuta. A fost o adevérata serbatóre. Astfel la Mangalia, Hêrsiova si Chiustenge, astadi functionéza regulatu scolile publice române.

Societati si institute.

✕ **Societatea pentru fondu de teatru românú**. Comitétul va tine luni în 3 martiu dupa miédiadi la 3 óre siédint'a la dl presiedinte dr. Alesandru Mocioni, în strada Fr. Deák, cas'a propria, unde secretariul invita pe toti dnii membrii ai comitétului.

✕ **Societatea academica româna** din Bucuresci publica urmatórele concursuri: 4000 lei celei mai bune cărti publicate în limb'a româna în cursul acestui anu, — 5000 lei pentru unu studiu asupra productelor literarie în limb'a româneasca din epoc'a lui Mateiu Basarab. — terminul 15 aug. 1879; se va premiá cea mai buna traducere din Plinius Junior, din Plutarchus si din Heródot. — terminul e 15 aug. 1880; marele premiu Nasturelu, de 12,000 lei, celei mai bune cărti publicate în limb'a româneasca în intervalul 1876—1880, altu premiu de 5000 lei pentru o disertatiune asupra sufieselor guturali si labiali în limb'a româneasca, terminul 15 aug. 1880; unu premiu de 5000 lei celei mai bune cărti publicate în anul acesta, altu premiu de 5000 lei pentru descrierea fisica si economica a unui judetiu din Români'a, si unu premiu totu de 5000 lei pentru o disertatiune asupra stárii sociale, morale, politice si economice a țieranului românú, terminul 15 aug. 1881; 4000 lei pentru o disertatiune despre istoria Românilor în Dacia traiana, terminul 15 augustu 1882.

✕ **În Ateneul Românú** din Bucuresci, sâmbet'a trecuta dl G. Marianu a tinutu o conferint'a fórte interesanta. Subiectul desvoltatu erá despre: „Ciocoi

vechi si ciocoi noi.“ Unu publicu numerosu si alesu a asistatu, care a aplaudatu adescori pe dl conferentiaru.

✕ „**Albina**“, institutul de creditu si economii din Sibiu, va tine adunarea sa generala la 28 martiu.

Ce e nou ?

✕ **Maj. Sa regele** a venitu joi deminétr'a în Buda-pesta, unde s'au readunatu si delegatiunile austro-ungare. Maj. Sa regin'a a sositu în Irlandia, unde caletoresce incognito.

✕ **Statu'a lui Stefan cel Mare**. Comisiunea esecutiva a statuei, sub presiedint'a dlui Alesandru, a intratu în raportu cu mai multi statuari din Paris: a decisu că marimea se fia cam de 5 metrii înaltimea statuei si 2 jum. metrii a pedestalului; a hotaritu, că statu'a se represinte pe marele erou cu corón'a regala pe capu si sceptrul în mâna.

✕ **Rossi la curtea româna**. Sâmbeta sér'a, marele tragedianu italianu, a fost invitaru la mésa la palatul din Bucuresci. Nu asistau la acestu prândiu întimú, decâtu Domnitorul si Dómnia, casele lor civile si militare, principele de Waldeck-Pyrmont si principes'a Paulina. Printr'o atentiune fórte graciósa pentru tragedianu, Dómnia si principes'a Paulina, si toate dómnele si domnisiórele de onóre purtau costumul nationalu.

✕ **Serata la Bismarek**. În duminéc'a trecuta s'a tinutu în salónele principelui Bismarek cea d'ântâia serata parlamentara, la care au luatú parte multi barbati ai politicei, si unu numeru micu de dame.

✕ **Balu la Andrásy**. Ministrul de esterne al Austro-Ungariei a datu luni sér'a în Viena unu balu stralucitu, pe care si regele l'a onoratu cu presint'a sa, petrecéndu câteva óre acolo.

✕ **Mostenitorul tronului Russei** a anuntatu unu balu pe mercuri'a trecuta, înse acela de odata s'a amânatu. Caus'a e picanta, si anume: elu n'a invitatú pe unchiul seu, care s'a compromisu în resboiul trecutú; țiarul a auditu acést'a, si a opritu tinerca balului.

✕ **Repausatul Zsedényi** a lasatu dupa sine o avere de 300,000 fl., din care pentru scopuri filantropice a testatu cam 160,000 fl.

✕ **Unu balu la Iasi**. Cetimú în „Curierul Balasani“, că balul datú în salónele Jockey-Clubului din Iasi, în onórea regimentelor al 13-le de dorobanti si al 5-le de linia, a fost splendidu sub mai toate punctele de privire. Sum'a încasata din plat'a intrárilor se urca la modest'a cifra de 2350 lei, si se chelnuise de dame pentru rochii, ghiciti cătu? 105,750 lei, adeca 9000 galbeni.

✕ **Dl dr. Popoviciu**, la Bucuresci, erá s'o patriésca. „Press'a“ ni spune, că într'una din zilele trecute, dupa miédiadi pe la 5 óre, doi individi straini, dintre cari unul unu colonelu rusu, celalaltu unu civilu asemene rusu, înarmati cu maciuci de feru, au facutu unu atentatu asupra victii lui: înse parandu lovitur'a, si alergându mai multa lume într'ajutoru, scapá. Caus'a acestui atentatu e resburarea pentru unu procesu perdutu.

✕ **Sinagog'a jefuita de Israeliti**. În ziua de 11 l. c. mai multi individi s'au introdusu pe ferést'a în sinagog'a cea mare din Bucuresci si au furatu 12 policandre. În urm'a cercetárilor politicei, furii au fost descoperiti. Iéca numele lor: Solomon Grudoly, Sapira Marcus, David si Samuil Silbermann si Moise Lazar. Aceste nume — dice Rom. — ne facu se presupunemú, că furii sânt Israeliti.

Di dr. Hodosiu a primitu pentru cuvântarea tinuta cu ocaziunea festivitatii nationale din Sibiu, următoarea telegrama dela Brasovu : „Astadi am cetitu cuvântarea DTale, ca este fidelă espreziune a tuturor românilor din imperiu. Felicitându-Te, primesce espreziunea sentimentelor mele de iubire si stima! Diamandi Mamole.”

O femeia care însasi si-a arangiātu înmormântarea. Dilele trecute s'a înmormântatu în Buda-
pesta o femeia, Otília Jánossi-Bajnóczy, care fiindu bolnava de peptu si vedându, că nu mai e mântuintia pentru dânsa, amersu însasi la o „întreprindere de pompe funebre”, si si-a comandatu o înmormântare cu 325 fl. Cu această ocaziune, ea nu numai dispuse de toate amenunțimile coteziului, dar totu-odata alese si stofa pentru îmbracamântul mortuaru, ma spuse si numerul mașlelor ce aveau să se puna pe acela. La o luna de zile ea muri, si fu înmormântata dupa acestu arangiamentu.

Din Tulcea se scrie, că o parte a acelu orasiu e înundata. Apele Dunării crescându cu unu metru si jumetate, s'au reversatu si au înundatu partea de jos a orasiului. Daunele de siguru nu vor fi neînsemnate. Scirile mai noue spunu, că Dumarea începe a scadé.

O descoperire româna. „Zimbrul” din Iasi ne spunc, că finerul doctoru în medicina, dl. Socor a facutu o frumôsa si utila descoperire care va face unu mare bine bolnavilor saraci. A înlocuitu chinin'a, medicamentu foarte scumpu, cu o usiôra injectiune de acidu. Remediul, adauge „Zimbrul”, este siguru.

Statistic'a franceza a lui Gartiaux dovedeșce, cătu este de desiôta credința, că dora caletoria pe mașine de vaporu ar fi înmultitu pericolele. În secolul diligintelor si a postelor în Franța la 300,000 caletori se întemplă unu casu de môrte, si la 30,000 o vulnerare. În cele d'ântâie dône decenie ale căilor ferate, adeca dela 1835—1855, la 2,000,000 caletori se iviă unu casu de môrte si la 500,000 o ranire. Dela 1855—1875 înse la 6,000,000 caletori se întemplă unu casu de môrte si la 600,000 unu casu de ranire. Înse astadi d'abiă la 45,000,000 de caletori se întemplă unu casu de môrte si la 1,000,000 unu casu de ranire. Astfel dara dâca cineva astadi ar caletori într'o di 10 ôre pe calea ferata si într'o ôra deci ar percurge 40 miluri, atunci ar trebui să caletorêscă vr'o 7439 ani, pâna ce s'ar puté teme d'asi perde viêtia.

Statistic'a Londrei. Orasiul Londra se întinde astadi pe o suprafaciă de 700 mile patrâte. Într'ânsul vietuescu peste 4 milioane locuitori, dintre cari 100,000 straini din tôte colturile lumei. Statistic'a, din care „Români'a Libera” împrumuta aceste amenunte, pretinde, că Londra cuprinde mai multi catolici de câtu însasi Roma, mai multi jidani de câtu însasi Palestina, mai multi irlandezi de câtu Dublinul, mai multi scoțiani de câtu Edimburgul, mai multi gali de câtu tier'a Galilor. La Londra se socotescă o nascere la fia-care cinci minute, si o môrte la fia-care optu minute. Stradele sale ce au, în terminu de mijlocu, o lungime de 7000 mile englezesci, sânt teatrul cel pușinu a siepte accidente pe di. Poporatiunea cresce acolo pe fia-care di, cu câte 123 suflete, adeca 45,000 pe anu. Registrele poliției constata pe fia-care anu, mai multu de 100,000 de facatori de reu, si se arestéza 38,000 individi pentru betia.

Intrebuințiarile hârtiei. „Scientific American” dà o lista lunga de articolele manufacturate din hâr-

tfa ce s'a vedutu figurându la espozitiune. Se observa pe această lista : candelabre, donitie, urne, bijuterii, perdele, brêie, camine, cornise, curele, robinete de baia, camasi si pâna si haine.

Ghicitura.

— De R. A. —

Nat, rhó, mur, king, bu, a, pe, fi, lis, ig, ry, ne, ev, sa.

Aceste 14 silabe dau 5 cuvinte, acărur litere finale cetite de sus în jos dau numele unui barbatu de capetenia într'unu statu în Europa, si literele inițiale cetite de sus în jos, resiedința aceluia.

Terminul de deslegare e 12 martiu st. n. Se va sorti o carte. Observâmu aice, că publicâmu numele tuturor deslegatorilor, înse premiul se dà numai abonantilor. Deslegările se potu tramite si prin cãrti de corespundintia mica.

Deslegarea rebusului din nr. 4 : „Omu pe omu innéca.” Bine Pau deslegatu dnii Alesandru Tallosu si Eugeniu Popu.

Premiul Pa câstigatu dl Eugeniu Popu, în Stanu, caruia i s'a si transmis cartea competentă.

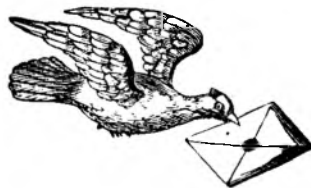
Deslegarea ghiciturei treiangiularie din nr. 5 :

C e r n a t
C e r n a
C e r n
C e r
C e
C

Bine au ghicit'o dómnele si domnișiorele : Iosefina Luca, Eufrosina Popu, E. L., Silvia Cimponeriu, Sofia Cernieiu, Aloisia Tiarina, Matilda si Georgina Popa, Lucretia Maior, Ioana Veresu n. Iodi, Ninutia Mustea, Adelaida Corchesiu, Rosa Farcasiu, Iulia Crisanu si dnii Iustin Tiarina, G. Liuba, Teodoru Săvescu, Averchie Macovei.

Premiul Pa câstigatu dsiôr'a Iulia Crisanu din Valea-mare.

Post'a Redactiunii.

Sarata. Epistol'a si fotograf'ia au sositu de multu.

Oradea-mare. Îti respundem cu Victoru Hugo : „Oh ! dâca n'ai nimicu a-mi spune, de ce te-apropii totu de mine ?” În prosa : dâca n'ai să relatezi vr'o fapta, de ce să ocupi spaciul cu tânguiri ?

Brasiovu. Adâncă multiamita si multe complimente ! Totu-de-una cu placere.

Unei Lugosiane. Durere ! În Lugosiu n'avemu înca nici unu corespundinte.

Din Bucuresci ni-a sositu unu grupu cu nr. 1966 nefrancatu, în forma de epistola. Ar fi trebuitu să platimu pentru elu 9 fl. 40 cr. Nu ne-amu simțitu îndemnati a-l scôte.

Dsiôrei A. C. in Câmpeni. Romanul „Secretele Castelului” n'a eșitu în editiune separata.

Proprietaru, redactoru respundietoru si editoru : **IOSIFU VULCANU.**

Cu tipariulu lui Alesandru Kocsi in Budapest'a. 1879. Boulevard-Museu nr. 10.